

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์แนวหน้า ฉบับประจำวันที 7 เดือนมกราคม พ.ศ.2561 หน้า 13 มูลค่าข่าว 786,338.-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เปิดชีวิต... พู่กำกับหนังวัยรุ่นในตำนาน 'ต่อ-ชาติชาย แก้วสว่าง'

ส. ติงเรโทรสปีดตามไปดูชีวิตปัจจุบันของ "ต่อ-ชาติชาย แก้วสว่าง" ผู้กำกับขวัญใจวัยรุ่นยุค 90 อีกหนึ่งบุคคลสำคัญของวงการภาพยนตร์ไทย ที่หลายคนคุ้นเคย รวมถึงย้อนวันวานสุดประทับใจ กับช่วงเวลาปลุกปั้นพระ-นางรุ่นใหม่ จนวันนี้เติบโตเป็นนักแสดงมากฝีมือ

"วันนี้เราพบกันที่ร้าน ณ ดลิ่งชัน เมื่อก่อนเป็นร้านกาแฟ แล้วก็เปิดขายผัดไทยด้วยซึ่งก็ขายดีมากครับ แต่ว่าเจอปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมเข้าไป ก็เลยเปลี่ยนมาเป็นก๋วยเตี๋ยวลูกชิ้นน้ำใส ลูกชิ้นเราทำเอง ซึ่งก็ขายดีมากเช่นกัน แต่เนื่องจากว่าวันนี้เป็นวันธรรมดา ก็เลยจะมีแต่ซากาแฟเครื่องดื่ม แล้วก็ไข่กระเทียม พวกร้านอาหารเข้านะครับ ถ้าวันเสาร์-อาทิตย์จะครึกครื้นมาก เพราะว่าตรงนี้เป็น

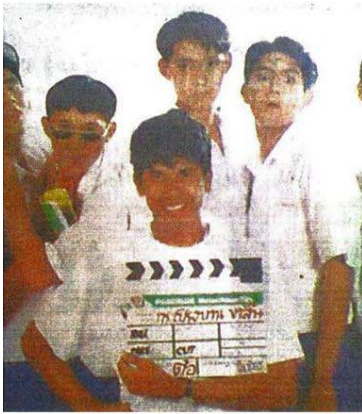
ตลาดน้ำ เราเปิดมาเข้าปีที่ 4 แล้วครับ เป็นธุรกิจเล็กๆ ที่ทำให้กับลูกๆ และนอกจากนี้ผมก็ยังทำบริษัททัวร์ ทำรายการทีวีด้วย ด้านชีวิตตอนนี้ก็แอบมีดีครับ"

เหตุที่มากับธุรกิจร้านอาหาร

คือเราทำงานวงการบันเทิง ซึ่งมันไม่เหมือนงานประจำ เราทำอะไรทำภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ใช้นับถ่ายติดๆ กัน แต่เวลานั้นจบเราก็ว่าง พอว่างเราจะทำอะไรล่ะ ก็ใช้เงินไปเรื่อยๆ แล้วอีกอย่างคือถ่ายเราไม่ได้ทุกวัน ก็ยังมีวันว่าง ก็เลยคุยกับ "ฝน" (น้ำฝน-พัชรินทร) ว่า พี่ต่ออยากจะทำร้านอาหาร มาทำกันไหม ฝนก็เห็นด้วยเลยมาแหมด้วยกัน

ย้อนวันวานก่อนจะมาถึงวันนี้

คือเราเป็นคนที่มาทางด้านภาพยนตร์กับทาง

ไฟว์สตาร์ ไม่ได้เรียนมานะครับ ย้อนกลับไปเมื่อเกือบ 40 ปีที่แล้ว (ยิ้ม) ผมเรียนช่างยนต์ แล้วก็ทำงานอยู่ที่สมุทรปราการ “คุณประยูร วงศ์ชื่น” ซึ่งเปรียบเสมือนน้ำรัก เขาโทรชวนว่ามาทำงานกับเขาไหม ก็เลยมาทำเรื่อง “กองพันทหารเกณฑ์” โดย “คุณปัญญา นิรันดร์กุล” เป็นพระเอก เราทำทุกตำแหน่งช่วยเขาจีปาตะ เรียนรูไปจนได้ทำตำแหน่งและเปลี่ยนหน้าที่ไปเรื่อย จนมาเป็นผู้จัดการกองถ่าย รวมแล้วก็สิบปีที่อยู่กับคุณประยูร แล้วด้วยความที่คุณประยูรปีหนึ่งทำหนังเรื่องหรือสองเรื่อง ซึ่งเราอยู่ไม่ได้ ก็เลยติดปีกออกไปอยู่ข้างนอก ไปทำให้กับ “คุณกัณวดี ทักษิณกุล” เรื่อง “มาตามยี่หุบ” หลังจากนั้น “คุณกอบสุข จารุจินดา” ก็นัดคุย คือเขาอยากได้เราให้มาเป็นผู้จัดการกองถ่ายให้หน่อย ก็เลยมาทำกับคุณกอบสุข ในเรื่องแรกคือ “สมศรี 422 อาร์” แล้วพี่สุขเป็นคนที่ไม่เหมือนคนอื่น ชัดเจน และพูดตรง เรื่องคำตัวไม่มีการต่อ เท้าไหนก็เท่านั้น

โอกาสที่เข้ามาแบบไม่ทันตั้งตัว

พอเราเริ่มปากทำเขา ก็ถามว่าทำได้ทุกหน้าที่หรือเปล่า เราก็บอกทำได้ ไฟก็จัดได้ ฝ่ายศิลป์ก็ทำได้ ตากล้องก็ทำได้ เขาถามว่าทำไมถึงทำได้ เราก็บอกว่าเราได้เรียนรู้จากคุณประยูร จนเราก็ได้เข้าขึ้นมา หลังจากนั้นทางไฟว์สตาร์ก็เรียกเข้าไปคุย และถามเราว่าอยากกำกับภาพยนตร์ไหม เราก็ตกใจ คือเขาคงเห็นเราตอนที่เป็นผู้ช่วยผู้กำกับให้ “พี่เล็ก ณรงค์” เพราะว่ามีอยู่วันหนึ่งผู้ช่วยเขาไม่สบาย เราเลยได้ไปทำตำแหน่งผู้ช่วยด้วย เขาก็คงจะเห็นจากตรงนั้น เราก็คิดหนักเลยนะทำอะไรไม่ถูก ขอลกลับไปคิดที่บ้านก่อน คิดไม่ได้จะทำยังไงดี คุยกับแฟนก็แล้ว และที่สุดแล้วก็เลยโทรหาน้องรักที่สุด “หนึ่ง-วรเชษฐ์ นิยมสุวรรณ” หนึ่งเป็นคนที่เรารักเหมือนน้องชาย และเราก็ดูแลตัวให้เขาด้วย ก็เล่าให้เขาฟัง เขาก็สนับสนุนเต็มที่ และถามเราว่าทำเรื่องอะไร เคยมีเรื่องอะไรที่คิดไว้ในหัวไหม เราก็บอกว่ามีนะ แต่ไม่มั่นใจ คือเคยเขียนเป็นพล็อตเรื่องขึ้นมา และตั้งชื่อไว้แล้ว เขาก็บอกว่าเอาเรื่องนี้แหละเสนอถ้าเขาโอเค ก็เขียนต่อให้มันจบ หนึ่งก็ให้กำลังใจ “จ้ะ” ภรรยาาก็ให้กำลังใจ “พี่มานะ อรรถเดช” ช่างภาพก็เชียร์

ให้ทำ และผมได้ปรึกษา “พีทมิ ไซตรีน” ผู้กำกับ “พีลู่ทศน์” ที่เป็นตากล้อง ทุกคนก็เห็นด้วยหมดเลย หนึ่งก็บอกอีกว่าถ้าไม่มีตังค์ เอาของเขาไปก่อน คือเราต้องใช้ในการดูแลกัน ออกไปนูนนี่ ต้องมีข้อมูล กว่าจะเขียนเสร็จเอาไปให้เขาดู มันต้องใช้ค่าใช้จ่าย หนึ่งช่วยทุกอย่าง เป็นกำลังใจดีมาก จนผมเขียนเรื่องนี้เสร็จขึ้นมา แล้วก็เอาไปให้คุณกอบสุข ผมไม่รู้ว่าเขาอ่านเองหรือเปล่า และแฟนเขาก็มาอ่าน ผู้ใหญ่ไฟว์สตาร์ก็คนอ่านก็ไม่ว่า และเขาก็เรียกผมเข้าห้องประชุม เหมือนห้องเข็ดเลย (หัวเราะ) พี่สุขก็แนะนำเรากับทุกคนว่าเป็น “ต่อ-ชาติชาย แก้วสว่าง” จะมากำกับภาพยนตร์ให้ดูเรื่อง “กระโปรงบานขาล้น” “คุณเซน” (เจริญ เอี่ยมพึ่งพวง) เจ้าของไฟว์สตาร์ก็ถามว่าใครตั้งชื่อให้ คิดได้ไง พร้อมเปิดเมื่อไหร่ ผมอึ้งเลยครับ ดาราแสดงเรายังไม่มี

ถึงเวลาต้องลงสนามจริง

ก็เลยขอเวลาเขา 6 เดือน เขียนบทและแคสตัวนักแสดง พร้อมเรียนการแสดงด้วย พอเขาอนุมัติทุกอย่างเราก็ไม่รู้เรื่องอะไร ก็ได้พี่สุขที่เป็นเหมือนแม่ให้เรารู้ว่าทำยังไง ค่าใช้จ่ายเท่าไร หลังจากนั้นก็หาดารามาจากแมกกาซีนวัยรุ่นมาทดสอบ และมีวันหนึ่งเราไปหาเพื่อนที่เขาถ่ายหนังอยู่ที่โรงพยาบาล แล้วมีพยาบาลเข็นเด็กผู้ชายคนนึงผ่านหน้าเราไป คือหล่อมาก วันที่สองเราก็ไปอีก อยากรู้ว่าเด็กคนนี้เป็นใครยังงี้ ก็ได้เจอ และไปคุยกับเขาคือเด็กผู้ชายอายุ 19 ก็รู้สึกว้าวในะ แต่เขาป่วย เขาเป็นคนนัยน์ตาเศร้า คุยไปหน้าเขาก็เศร้า แต่ว่าหล่อมาก แล้วพอเราคุยเรื่องตกลงเขาก็ยิ้มคือมีเสน่ห์มาก ไข่เลยตามที่เรากำลังการ ก็เลยชวนเขามาเล่นหนัง เขาก็บอกว่าต้องขอแม่ก่อน เพราะว่าแม่เป็นนักเขียน จนผมได้คุยกับแม่เขา และเชื่อใหม่ว่ามันเหมือนเป็นอกนิหาร พอเขารู้ว่าเราอยากได้เขามาเล่นหนัง ยังไม่บอกว่าเล่นเป็นพระเอกนะ แต่มันเหมือนเป็นยาคูนิดนึงที่ทำให้ลูกเขาปกติ กลับบ้านยิ้มแย้มแจ่มใส มีกำลังใจเหมือนคนปกติ เขาอยากเล่นมาก แล้วพอมาเจอกับคุณกอบสุขและทีมงานทุกคน ก็ชอบเขามาก ก็เลยได้ “อรรถ ทัศนะวงนิ” มาเล่นเป็นพระเอก ส่วนนางเอกเราได้ “ธัญญาเรศ รามณรงค์” ผมเห็น

ตอนที่เขาเดินขึ้นบันไดไฟว์สตาร์มา ซึ่งตอนนั้นเขากำลังจะถ่ายอีกเรื่องหนึ่ง เราเห็นเขามันเหมือนเป็นความฝันที่เราต้องการผู้หญิงสไตล์ลูกครึ่งเด็กคนนี้ ใช่เลย พอได้คุยกันเขาก็ไปปรึกษาผู้ใหญ่ เลยโอเคหมด ได้คู่พระ-นางมา หลังจากนั้นก็ได้นักแสดงคนอื่นๆ มี “กัปตัน-ภูธเนศ, เอ๊ะ-กิริติ, แอน-อลิษา” เด็กที่มาใหม่หมด ผู้กำกับก็ใหม่ (หัวเราะ) และมันดีตรงที่ว่าเราได้ฝึกอบสขเป็นทั้งพี่เลี้ยงพี่สาวที่เก่งมาก ดูแลทุกอย่างให้เราได้ดีมาก เหมือนอาจารย์ใหญ่อยู่ในโรงเรียน เพราะนักเรียนเกือบ 20 คนอยู่ในภาพยนตร์เรื่องนี้ อย่างกะลึง เราต้องพาลูกเขาไปอยู่ที่เชียงใหม่ เหมือนเข้าค่าย สุนัขก็สนุก เครียดก็เครียดปวดหัว แต่วามันส์ เราก็ไม่คิดไม่ฝันว่าภาพยนตร์เรื่องนี้จะล่มหลาย ภาคแรก 10 ล้านขึ้น จนทำให้ต้องทำภาค 2 ต่อ เก็บภาค 2 ได้ 15 ล้าน

แรงบันดาลใจที่มาจากชีวิตจริง

กระป๋องบานชาลันอาจจะจะเป็นภาพยนตร์แนวใหม่ในยุคนี้แล้วไม่ค่อยมีใครทำ และจะบอกว่าครึ่งหนึ่งของเรื่องนี้เป็นชีวิตตัวเอง เราก็เป็นตัวพระเอกเรื่องนี้แหละ คือผมเป็นคนที่มีหมัดหนัก ต่อยคนแล้วสลบตั้งแต่เด็ก แล้วมีเรื่องกับใครหมัดเดียวนี้เจ็บเลย พระเอกจะโดนแกล้งจนทุกคนมองว่าเป็นเด็กเกเร แล้วก็ไปเจอผู้หญิงลูกครึ่ง ส้มยี่เป็นนักเรียน ผมก็ไปชอบเด็กผู้หญิงลูกครึ่งคนนึง สวยน่ารัก ก็เลยหานางเอกลูกครึ่งมาเล่นจนได้ ส้มยี่ก่อนเราอยู่ต่างจังหวัดก็ต้องปั่นจักรยานไปโรงเรียน ก็เลยเอากะยานมาเป็นตัวช่วยพระเอก มีนักเรียนตัวแสบนั่งอยู่หลังห้องเรื่องก็มีอยู่ประมาณนี้ ก็เป็นเรื่องที่ไม่คิดไม่ฝันว่าจะดังอาจจะเป็นตัวตลกและโศกของเรากับด้วย แต่ถ้าไม่ได้หนึ่งก็ไม่เกิดนะหนังเรื่องนี้เขาเป็นแรงบันดาลใจที่ดีมากๆ นี่คือการของการทำภาพยนตร์ แต่เรื่องการให้โอกาสก็ถือเป็นพี่กอบสข

ฟันเล็ก ๆ ของหนูมต่างจังหวัด

ผมเคยฝันว่าอยากจะเป็นผู้กำกับ แต่คิดว่าคงไม่มีทางหรอก ใครจะเห็นเรา เราก็ได้แต่แอบขโมยบทภาพยนตร์ของคุณประยูรมาถ่ายเอกสาร และเอาไปนั่งอ่านเรียนรู้ว่าเขาเขียนยังไงและเริ่มหัดเขียนเอง นี่คือการไม่เคยเรียนมาเลย ครูพักลักจำ กำกับภาพยนตร์มาทั้งหมด 6 เรื่อง เลยกลายเป็นที่รู้จักของคนมากขึ้น และเด็กนักเรียนในยุคนี้ก็จะรู้จักพี่ต๊อด

จากภาพยนตร์สู่การกำกับละคร

ตอนที่เศรษฐกิจฟองสบู่แตก ไฟว์สตาร์ปิด ไม่ทำภาพยนตร์เลย เราก็ต้องหยุด หลังจากนั้นทางกันตนา “คุณตุ๊กตา จิตตราดา” ก็เชิญให้ไปกำกับละครเรื่อง “สื่อล้นหา” เป็นละครเรื่องที่แม่ของธรรม์เขียน และออกอากาศทางช่อง 7 ซึ่งทางคุณตุ๊กตาได้ชอบกับทางพี่กอบสขให้เราก็เลยได้ไปกำกับให้กับทางกันตนาอยู่ประมาณ

4 เรื่อง แล้วก็ออก ไม่ทำแล้ว หยุด เราารู้สึกว่าการทำละครกับภาพยนตร์มันคนละเรื่องกันเลย แต่เพราะผู้ใหญ่ได้คุยกันไว้ เราก็เลยจำต้องทำให้จบ คือเราไม่ชินกับงานละคร ด้วยความที่เราไม่รู้จักศาสตร์ทางด้านนี้เลย รู้สึกว่าเราไม่ค่อยอึดกับมันแต่เราก็ได้วิชาละครมาโดย “พีโต” พี่ชายคนโตของกันตนาเขาให้ความรู้เราเยอะมาก สอนให้เราลืบทักษะและเราก็มารู้ในเบื้องตื้นต่อ

กับหลากหลายรายการที่กำกับ

พอออกมาจากกันตนา เราก็บอกทุกคนว่าเรายังคงไม่เหมาะที่จะทำละคร เลยมาใช้เวลาทำรายการทีวีเป็นรายการวาไรตี้ รายการท่องเที่ยวของตัวเองขึ้นมา ซึ่งตรงนั้นมันจะใช่กว่า แต่เราต้องหาโฆษณาเอง ก็ยังมีความกำกับละครติดต่อมาให้ไปทำอยู่เรื่อยๆ “คุณแก้วฟรีเมียร์” ก็ติดต่อให้ไปกำกับละครเรื่อง “สื่อรักภาษาใจ” กับทางช่อง 7 หลังจากนั้นอีกสองปี “พีโก-วรายุทธ” ก็ให้มากำกับเรื่อง “นักเรียนนายร้อยศรีชม” ก็งานหนักอีก เพราะว่ามีแต่เด็กใหม่ๆ ทำงานกับพีโกคือดีมาก เพราะพีโกเป็นคนตรงและชัดเจนมาก เหมือนพี่เหมือนน้องระหว่างที่ทำละครให้กับพีโก รายการเราก็กาลังออกสปอนเซอร์เข้า เลยทำให้เราอยากจะทำมูวให้กับรายการก็เลยทำละครให้จบ และมาทำมูวให้กับรายการของเราดีกว่า เป็นเรื่องสุดท้ายที่คิดว่ามันออกแล้วจริงๆ เพราะมาทำรายการเรานานมาก ทุกวันนี้ก็ยังทำรายการอยู่ มีรายการมนุษย์ป่าผาเที่ยว รายการคุยเรื่องกินกินแล้วคุย และอีกรายการจะถ่ายในปีหน้าชื่อรายการมนุษย์ป่าผากิน

และแล้วก็ต้องมากำกับละครอีกครั้ง

ก็ทำรายการมาเรื่อยๆ ทาง “หนุ่ม-คองกะพัน” ก็ให้มากำกับเรื่อง “เลือดดำ” ทางช่อง 7 ด้วยความที่มันเป็นซีรีส์สั้นๆ ก็เลยรับทำ จนเมื่อ 2 ปีที่แล้วคุณภรรยาขอให้มากำกับละครให้หน่อยได้ไหม เราก็ไม่ยอมทำ เพราะว่าเราเป็นคนเรื่องเยอะ (หัวเราะ) แต่ด้วยความที่เป็นภรรยาตัวเองมันก็ปฏิเสธไม่ได้ เลยจำเป็นต้องทำเรื่อง “บาปบรรพกาล” ทางช่อง 8 แล้วกลายเป็นว่า เป็นละครเรื่องเดียว และเรื่องแรกที่เราเรตติ้งสูงที่สุดของช่องก็ได้รับคำชมมา เราก็ดีใจมาก “ฝน” (น้ำฝน-กฤษณ์) ผู้จัดก็ตัวลอยเลย คือจู่ก็เป็นหุ้นส่วนน้ำฝนด้วย ตอนแรกเราก็บอกเขาให้ไปเอาผู้กำกับคนอื่นเถอะ แต่เขาอยากได้มูมหนึ่งส่วๆ เพราะเป็นละครผี แต่แม้ว่าจะได้การตอบรับที่ดี เรตติ้งละครจะดี ไม่ได้หมายความว่าเราจะกลับมาทำละครอีกนะ คือมันเหนื่อย เราอายุ 50 กว่าแล้วเวลาที่ผมนั่งบู๊ เขาก็จะมึนล้วยหอมมาวาง ทุกคนดูแลผมอย่างดี ผมเข้าใจนะว่ามันเป็นงานเราก็ต้องทำให้มันจบ แต่มันกดดันเราทุกอย่าง ทั้งเรื่องสุขภาพที่พอตื่นเช้าจะรู้สึกไม่ไหว แต่ก็ต้องกัดฟันไป พอไปก็ไม่อยากเลิกดึก แต่ก็ต้องทำให้มันเสร็จ เลยรู้สึกว่าเหนื่อยมาก เหนื่อยมาก

จนเป็นไข้หนักมากไม่ได้ทำมานานหกเดือนที่เราต้องอยู่
กับมัน รายการทีวีเราก็ต้องทำตลอด ลูกยังถามเลยว่า
ถ้าคุณแม่ให้คุณพ่อทำกับละครอีกจะทำไหม ก็ตอบ
เขาไปแล้วว่าไม่ทำ (หัวเราะ) ไปเอาคนอื่นเลย
ไม่เอาแล้ว

ณ วันนี้

ผมสนุกกับการทำรายการและฝันว่าจะทำ
รายการใหม่เรื่อยๆ เราก็จะเติมความคิดของเราไปเรื่อยๆ
เราอยากเดินตามไอดอลของเรา “คุณปัญญา นรินทร์กุล”
เพราะว่าเราได้รู้ชีวิตของเขาตั้งแต่เริ่มต้น ตั้งแต่สมัย
“กองพันทหารเกณฑ์” รู้สึกว่าชีวิตเขาก็เริ่มต้นแบบ
เรานี่แหละ แต่เราก็คงจะไปไม่ได้ถึงเขาหรอก
เพราะว่าเราก็ทำสิบกกว่าแล้วผมอึดแล้วกับ
การกำกับภาพยนตร์และละคร อึดมากจน
ตอนนี้ลูกสาวกระโดดเข้ามาเรียนฟิล์ม
ภาพยนตร์ และจะมาปรีกษาเราตลอด
เขาสนใจเองครับเพราะว่าผมพาเขาไป
กองถ่ายด้วยตั้งแต่เด็ก และเวลาเราไปถ่าย
รายการเขาก็จะขอตามไปด้วยไปช่วยทำนั่นนี่

ด้านชีวิตครอบครัว

ผมมีลูกสาว 2 คน คนโตเรียนอยู่ที่
มหาวิทยาลัยมหิดล คณะกายภาพบำบัด คนเล็กเรียน
ที่มศว เรียนฟิล์มภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล ส่วนภรรยา
คุณจ๊อกเป็นคนในแวดวงนี้แหละครับ เราเจอกันที่กองถ่าย
ของคุณกัณธ เขามาฝึกงานปีสุดท้ายเป็นฝ่ายศิลป์
ปัจจุบันเขาก็เป็นโปรดิวเซอร์และเป็นผู้จัด ซึ่งเขายังทำ
เรื่อยๆ เพราะว่าโตมาจากคุณกอบสุข ถ้าพี่กอบสุขให้ทำ
ก็ยังกลับไปทำ แต่ว่าก็เป็นผู้จัดร่วมกับน้ำฝนด้วย ชีวิต
ผมแอบปีติครับ อาจจะเป็นเพราะว่าจิตใจดีคือลูกๆ ตั้งใจ
เรียนหนังสือ ไม่มีปัญหา ยังไม่มีแฟนกันเลย เคยถาม
ลูกว่ามีคนมาจีบไหมลูก เขาก็บอกว่าจะเอาเวลาที่ไหนมา
นั่งจิบกัน เรียนหนักจะตาย (หัวเราะ)

อนาคตของลูกๆ

เราไม่บังคับเขาจะทำอะไรก็ได้จะเข้ามาเราก็ให้
เต็มที่ แต่ว่าลูกคนโตเขาไม่เอาเลยไปสายหมอ ส่วนคนเล็ก
ตอนนี้ก็เริ่มถ่ายหนังแล้ว แต่ผมจะสอนเขาว่าอย่าไปบอก

เพื่อนว่าพ่อแม่เป็นใครทำอะไร และไม่จำเป็นต้องเปิด
ตัวเองด้วยว่าเราทำได้ไม่ได้เรียนรู้เหมือนเริ่มนับหนึ่งกับ
เขาไป ถ้าเขาจะเข้าอุปกรณ์อะไรยอมเสียตังค์ให้เขาที่อื่น
เลย แต่ถ้าวันไหนที่เกิดแอคซิเดนทที่ไม่ทันจริงๆ เราก็ช่วยได้
คือเราอยากให้เราชวนเขาช่วยกันเองก่อน

มุมมองที่มีต่อภาพยนตร์จากอดีตถึงปัจจุบัน

มันเปลี่ยนไปมากเลยครับ สมัยก่อนการทำ
ภาพยนตร์ไม่มีมอนิเตอร์ให้ดูตากลองเห็นคนเดียวเรา
ไม่เห็นดังนั้นต้องวัดใจกัน มันเลยทำให้เราได้เรียนรู้
เรื่องการใช้กล้องใช้เลนส์ แต่สมัยนี้มันเป็นดิจิทัลและ
ใช้เลนส์ฟิล์มถ่าย ชีวิตของคนรุ่นใหม่เลยได้เปรียบกว่า
เราแสงไฟก็ต้องใช้เยอะ ยุคนี้เลยทำงานง่ายขึ้นภาพ
ก็สามารถบันทึกและเพลย์แบ็กกลับได้ สมัยก่อนไม่มี
ใครได้เห็นในเฟรมนั้นเลยพอคัดคอนติเนตต้องจดต้องวาด
ทุกสิ่งอย่าง สมัยก่อนยากมากสมัยนี้ง่ายมาก

กำลังใจจากแฟนภาพยนตร์

คือเมื่อไม่นานมานี้ “ต่าย-สายธาร” เขาไลฟ์ในเฟซบุ๊ก
ส่วนตัวเราก็เข้าไปแหวต่ายและเขาก็เอ่ยขอบคุณเรา
ก็เลยมีคนเข้ามาพิมพ์ต่อ ว่าพี่ต่อกับกระป๋องบาน
ชาลิ้นหรือเปล่า ก็รู้สึกขอบคุณเขามากที่ยังจำได้ และในนั้น
ที่คุยๆ คือรุ่นเดียวกัน (ยิ้ม) เวลาที่เขาจดจำเราได้ เราก็
ชื่นใจนะ และจะมีแฟนคลับที่เข้ามาเป็นเพื่อนในเฟซบุ๊ก
เยอะมากมาคุยทักทายมาแชร์เรื่องราวต่างๆ กัน โดยเฉพาะ
แฟนๆ ที่เชียงใหม่เยอะมากเพราะว่าเราเคยไปถ่ายหนัง
ที่นั่น แล้วพอกระป๋องบานชาลิ้นเข้าฉายที่เชียงใหม่ตอนนั้น
เชื่อไหมว่าโรงแตกเก้าอี้พัง แล้วก็ยังมีแฟนคลับตามมา
เจอเราที่ร้านนี้ด้วย ก็รู้สึกขอบคุณทุกกำลังใจที่มอบให้กัน
เสมอมาครับ ว่างๆ แวะมาทักทายและทานอาหารที่ร้าน
นะครับ

และนี่ก็คือผู้กำกับภาพยนตร์ขวัญใจวัยชาลิ้น
ยุค 90 “ต่อ-ชาติชาย แก้วสว่าง” ที่วันนี้เราได้ไปค้น
วันวานสุดแสนประทับใจมาฝากทุกท่านกัน

กุหลาบสีเงิน